

DECIZIA nr. 50/04.08.2010
privind soluționarea contestației formulată de
S.C. "DS" S.R.L. "V"
înregistrată la D.G.F.P. "V" sub nr. ---/21.06.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice "V", investită cu soluționarea contestațiilor conform titlului IX, cap.2, art. 209 din O.G. nr. 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 4, asupra contestației formulată de S.C. "DS" S.R.L. "V" cu sediul în "V", str. ----, bl. 1--, sc.---, et. --,ap. --, județul "V", CUI ----, Nr. O.R.C. J/----, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr ***27.04.2010 privind **suma de "S" lei** reprezentând:

- s1 lei - Impozit suplimentar pe veniturile din salarii;
- s2 lei - Majorări aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- s3 lei - C.A.S. angajator;
- s4 lei - Majorări aferente C.A.S. angajator;
- s5 lei - C.IS. asigurați ;
- s6 lei - Majorări C.IS. Asigurați;
- s7 lei - Contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- s7 lei - Contribuție individuală de asigurări pt. somaj reținută de la asigurați;
- s8 lei - C.A.S.S. angajator:
- s9 lei - Majorări C.A.S.S. angajator
- s10 lei - C.A.S.S. asigurați;
- s11 lei - Majorări C.A.S.S asigurați;
- s12 lei - Contribuție F.A.M:B.P.;
- s13 lei - Contribuție F.N.U.A.S.S;
- s14 lei - Majorări F.N.U.A.S.S.;
- s12 lei - Contrib. angajator la fondul de garantare pt. plata creanțelor salariale.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art. 207, pct. (1) din OG 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, în raport de data primirii deciziei de impunere, respectiv 26.05.2010 (conform semnăturii de primire de pe adresa de înaintare) și data depunerii contestației la DGFP "V", respectiv 21.06.2010 și poartă semnătura și ștampila reprezentantului legal al societății.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207, art. 209 alin. 1 pct. a) din O.G. nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului "V" este competentă să soluționeze contestația nr. .../21.06.2010, formulată de S.C. "DS" S.R.L. din "V", str. ----, bl. --- sc.---, et.---, ap. ---, județul "V".

I. S.C. "DS" S.R.L. menționează că actele administrativ-fiscale contestate sunt emise în urma inspecției fiscale în legătură cu un control efectuat de Inspectoratul Teritorial de Muncă "V" (ITM) și consemnat în procesul verbal de control nr. -----/17.03.2010 pe care societatea l-a atacat în instanță iar persoana pentru care s-au

calculat obligațiile de plată este de fapt un fost angajat care în momentul efectuării controlului de către ITM "V" se afla la sediul societății pentru a stabili stocul de materiale ce a fost furat în urma unei spargerii și pentru a da relații organelor de cercetare.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, organele de control ale Activității de Inspecție fiscală "V" au stabilit în sarcina petentei suma totală contestată de "S" lei reprezentând:

- "S" lei - Impozit suplimentar pe veniturile din salarii;
- s2 lei - Majorări aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- s3 lei - C.A.S. angajator;
- s4 lei - Majorări aferente C.A.S. angajator;
- s5 lei - C.I.S. asigurați;
- s6 lei - Majorări C.I.S. Asigurați;
- s7 lei - Contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- s7 lei - Contribuție individuală de asigurări pt. șomaj reținută de la asigurați;
- s8 lei - C.A.S.S. angajator;
- s9 lei - Majorări C.A.S.S. angajator;
- s10 lei - C.A.S.S. asigurați;
- s11 lei - Majorări C.A.S.S asigurați;
- s12 lei - Contribuție F.A.M:B.P.;
- s13 lei - Contribuție F.N.U.A.S.S.;
- s14 lei - Majorări F.N.U.A.S.S.;
- s12 lei – Contrib. angajator la fondul de garantare pt. plata creanțelor salariale.

Motivele de fapt invocate de organul de inspecție fiscală pentru stabilirea obligațiilor fiscale de mai sus în raportul de inspecție fiscală în baza căruia s-a emis decizia contestată:

- în perioada 01.09.2009-31.03.2010, societatea nu a înregistrat cheltuieli salariale;

- prin procesul verbal de control nr. ----/17.03.2010 ITM "V" a constatat că deși societatea nu înregistrează nici un salariat începând cu data de 01.09.2009, la societate în perioada 01.09.2009-31.03.2010 a lucrat (în continuare deși contractul de muncă i-a încetat de la 01.09.2009) un salariat care conform declarației pe proprie răspundere (anexate la Raportul de inspecție fiscală) a avut un program de lucru de 8 ore/zi de luni până vineri iar sâmbăta, 4 ore/zi.

- s-a luat în calcul, la stabilirea obligațiilor de plată un salariu de 712 lei/lună calculat în funcție de salariu minim pe economie de 600 lei și de programul de lucru al societății, adică 600 lei pentru 21,5 zile/lună+ 4 zile/lună aferente zilelor de sâmbătă (care se plătesc dublu conform Codului muncii), în speță 600 lei+(600 lei:21.5 zile x 4 zile (sâmbete lucrate))= 600 lei+112 lei = 712lei/lună.

Temeiul de drept invocat de organul de inspecție fiscală în decizia de impunere contestată: art. 22 lit. a) și b) al O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală în ceea ce privește obligația principală pentru fiecare impozit și contribuție precum și art. 119 și art. 120 din același act normativ referitor la calcul majorărilor de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale.

Prin referatul cu propuneri de soluționarea contestației formulate de S.C. "DS" S.R.L. nr. 2637/01.07.2010, întocmit de către Activitatea de Inspecție fiscală "V" se propune respingerea ca neîntemeiată a contestației. De asemenea, organul de control precizează că nu a fost înaintată sesizare penală.

III. Având în vedere cele prezentate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile contestatoarei și în raport cu actele normative în vigoare, s-au reținut următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice "V" este investită să se pronunțe dacă suma totală de "S" lei contestată, reprezentând impozit suplimentar pe veniturile din salarii, C.A.S. angajator, C.I.S. Asigurați, Contribuție de asigurări

pentru șomaj datorată de angajator, Contribuție individuală de asigurări ptr. șomaj reținută de la asigurați, C.A.S.S. angajator, C.A.S.S. asigurați, Contribuție F.A.M.B.P., Contribuție F.N.U.A.S.S. și majorări de întârziere aferente acestora, este legal datorată .

În fapt, inspecția fiscală s-a desfășurat în urma sesizării efectuate de M.M.F.P.S – Inspecția Muncii - ITM "V" prin adresa nr. ----/22.03.2010 înregistrată la A.F.P. "V" sub nr. ----/22.03.2010 și la A.I.F. "V" sub nr. ---/23.10.2010 anexată la dosarul cauzei, prin care s-a transmis către organul de inspecție fiscală „Situția angajatorilor sancționați conform art. 276 alin. 1 lit. e din Codul Muncii în perioada 15-19.03.2010”, în care la nr. crt. 1 figurează "DS" SRL "V" pentru continuarea controlului și stabilirea în întregime a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că în perioada verificată, respectiv 01.09.2009-31.03.2010, societatea petenta a utilizat forța de muncă pentru care nu a calculat și evidențiat impozit pe veniturile din salarii precum și C.A.S. angajator, C.I.S. Asigurați, Contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuție individuală de asigurări pt. șomaj reținută de la asigurați, C.A.S.S. angajator, C.A.S.S. asigurați, contribuție F.A.M.B.P. și contribuție F.N.U.A.S.S, deși din anexa nr. 1 la procesul verbal de control nr. ----/17.03.2010 și din declarația dată de domnul "CC" rezultă clar că acesta lucra încă din anul 2007 în meseria de electronist cu un salariu de 720 lei/lună.

Având în vedere cele mai sus menționate, organul de inspecție fiscală a procedat la calculul impozitului pe venit suplimentar (16%), C.A.S. angajator (20,8%), C.I.S. Asigurați (10,5%), Contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (0,5%), contribuție individuală de asigurări pt. șomaj reținută asupra drepturilor salariale de 712 lei/lună achitate domnului "CC" pentru perioada 01.09.2009-31.03.2010.

În drept, art. 22 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare precizează:

„ART. 22 Obligațiile fiscale

Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

a) obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

b) obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și fiscale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

[...]

iar Codul muncii aprobat prin Legea nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare precizează la art. 16 și art. 39 alin. 1 lit. a):

„ART. 16 (1) Contractul individual de muncă se încheie în baza consimțământului părților, în formă scrisă, în limba română. Obligația de încheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă revine angajatorului. [...]

(2) În situația în care contractul individual de muncă nu a fost încheiat în formă scrisă, se prezumă că a fost încheiat pe o durată nedeterminată, iar părțile pot face dovada prevederilor contractuale și a prestațiilor efectuate prin orice alt mijloc de probă.”

„ART. 39 (1) Salariatul are, în principal, următoarele drepturi:

a) dreptul la salarizare pentru munca depusă;”

Din documentele aflate la dosarul cauzei se reține că la controlul efectuat de organele de control ale ITM "V" din data de 17.03.2010, au constatat că S.C. "DS" S.R.L. nu a încheiat contract individual de muncă pentru "CC", care în declarația dată în fața organelor citate mai sus, declară că are contract de muncă încheiat încă din anul 2007 și primește un salariu lunar de 720 lei/lună. Prin urmare angajatorul avea obligația

să respecte și următoarele prevederi legale:

a) referitor la impozitul pe veniturile din salarii:

- art. 57 alin. 1 și 2 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal;

b) referitor la contribuțiile de asigurări sociale:

- art. 21, art. 22, art. 31 din Legea nr. 19 din 17 martie 2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;

c) referitor la contribuțiile de asigurări sociale pentru șomaj art. 26, art. 27, art. 31 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă ;

d) referitor la contribuția pentru asigurări sociale de sănătate: art. 257, art. 258, art. 261 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății;

e) Referitor la contribuția la fondul unic de asigurări sociale de sănătate (F.N.U.A.S.S), art. 256 din Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății;

f) Referitor la contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, art. 5 și art. 80 din Legea nr. 346 din 5 iunie 2002, republicată privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale coroborat cu prevederile Legii nr. 19 din 26 februarie 2009- Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 care precizează:

ART. 18

(1) În baza prevederilor [art. 18](#) alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2009 cotele de contribuție de asigurări sociale se stabilesc după cum urmează:

a) 31,3% pentru condiții normale de muncă, datorate de angajator și angajați, din care 10,5% datorate de angajați și 20,8% datorate de angajatori;

[...]

(2) În cota de contribuție individuală de asigurări sociale prevăzută la alin. (1) este inclusă și cota de 2% aferentă fondurilor de pensii administrate privat, prevăzută de [Legea nr. 411/2004](#) privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cotele prevăzute la alin. (1) și (2) se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2009.

ART. 19

(1) În baza prevederilor [art. 29](#) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, și ale [art. 7](#) din Legea nr. 200/2006, cu modificările ulterioare, pentru anul 2009 se stabilesc următoarele cote ale contribuțiilor:

a) contribuția datorată de angajatori la bugetul asigurărilor pentru șomaj este de 0,5%;

b) contribuția individuală datorată la bugetul asigurărilor pentru șomaj este de 0,5%;

c) contribuția datorată la bugetul asigurărilor pentru șomaj de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru șomaj este de 1%;

d) contribuția datorată de angajator la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale conform [art. 7](#) alin. (1) din Legea nr. 200/2006, cu modificările ulterioare, este de 0,25%.

(2) Cotele prevăzute la alin. (1) se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2009.

[...]

ART. 20

(1) Cotele de contribuții datorate de angajatori în funcție de clasa de risc, potrivit prevederilor [Legii nr. 346/2002](#) privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc de la 0,15% la 0,85%, aplicate asupra sumei veniturilor brute realizate lunar.

(2) Cotele prevăzute la alin. (1) se aplică începând cu veniturile aferente lunii februarie 2009”.

Referitor la majorari de întârziere, sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în vigoare pentru perioada verificată astfel:

„ART. 119 Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la [art. s122](#) alin. (6)

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Față de prevederile legale citate mai sus se reține că orice salariat are dreptul la salariu pentru munca prestată și deasemenea că orice angajator care utilizează forță de muncă angajată cu contract individual de muncă, încheiat în formă scrisă sau nescrisă are obligația să achite la bugetul consolidat al statului impozit pe venit și contribuțiile sociale prevăzute de lege și prin urmare, organele fiscale au stabilit diferențele suplimentare la impozitul pe veniturile din salarii, C.A.S. angajator, C.I.S. Asigurați, Contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, Contribuție individuală de asigurări pt. șomaj reținută de la asigurați, C.A.S.S. angajator, C.A.S.S. asigurați, Contribuție F.A.M.B.P., Contribuție F.N.U.A.S.S. Și au calculat majorările de întârziere aferente în sumă totală de "S"lei în mod corect și legal și urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația cu privire la aceste sume.

Susținerea contestatoarei conform căreia "CC" „este un fost salariat al societății noastre, care în momentul controlului efectuat de ITM "V", se afla la sediul societății, deoarece această locație fusese spartă” nu are relevanță în soluționarea cauzei nefiind susținută cu probe ori pct. 12.1 lit. b) din Ordin nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat prevede:

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

“[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;[...].”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul art. 16 și 39 din Legea nr. 53/2003- Codul muncii și ale art. 119 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată și pct. 12.1 lit. b) din Ordin nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat, coroborate cu prevederile art. 209, alin. 1, pct. a), art. 210, art. 218 din O.G. nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

1. Respingerea contestației nr.---21.06.2010 formulată de S.C. "DS" S.R.L. din "V", str. .... bl. ...., sc. ... et....., ap....., jud "V" ca neîntemeiată legal pentru capetele de cerere privind Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ***27.04.2010 pentru suma totală contestată de "S"lei lei, reprezentand:

- s1 lei impozit suplimentar pe veniturile din salarii;

- s2 ei - Majorări aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- s3 lei - C.A.S. angajator;
- s4 lei - Majorări aferente C.A.S. angajator;
- s5 lei - C.IS. asigurați;
- s6 lei - Majorări C.IS. Asigurați;
- s7 lei - Contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- s7 lei - Contribuție individuală de asigurări pt. șomaj reținută de la asigurați;
- s8 lei - C.A.S.S. angajator;
- s9 lei - Majorări C.A.S.S. angajator;
- s10 lei - C.A.S.S. asigurați;
- s11 lei - Majorări C.A.S.S asigurați;
- s12 lei - Contribuție F.A.M:B.P.;
- s13 lei - Contribuție F.N.U.A.S.S.;
- s14 lei - Majorări F.N.U.A.S.S.;
- s12 lei – Contrib. angajator la fondul de garantare pt. plata creanțelor salariale.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului "V".

DIRECTOR EXECUTIV,

Red/dact. 4 ex.
V.B.